

7 Δεκεμβρίου, ημέρα Σάββατο. Το βράδυ εκείνης της ημέρας ο Μπασάρ αλ Άσαντ κατευθύνθηκε προς το αεροδρόμιο της Δαμασκού και πέταξε προς τη Μόσχα. Λίγες ώρες πριν, η αντιφασιστική συνέλευση Autonomie Antifa είχε διοργανώσει μια διαδήλωση στη γειτονιά του Νέου Κόσμου που είναι γνωστή ως Δουργούτι. Αυτό που ακολουθεί είναι η προκήρυξη που μοιράζαμε περιτριγυρίζοντας την τοπική λαϊκή αγορά. Την παραθέτουμε εδώ για τρεις λόγους: (α) γιατί τώρα που μιλάμε τη μοιράζουμε σε κάποιες χιλιάδες αντίτυπα στους δρόμους της Αθήνας, όπως είχαμε αποφασίσει, (β) γιατί θέλουμε να κρίνετε μόνοι σας αν η ανάγνωσή της προετοίμασε επαρκώς τους κατοίκους του Δουργούτι για την απροσδόκητη κατάρρευση της Συρίας, (γ) γιατί θέλουμε να υπενθυμίσουμε τη μέθοδο που χρησιμοποιούμε για να προσεγγίσουμε τα ζητήματα του διεθνούς καπιταλιστικού ανταγωνισμού: μιλά γι' αυτά που ξέρεις – κι όταν δεν ξέρεις βούλωνε. Απ' ό,τι βλέπουμε, ειδικά το δεύτερο σκέλος είναι δύσκολο επιτεύξιμο. Λοιπόν:

ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ (ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΠΟΥ ΜΟΙΡΑΣΤΗΚΕ ΣΤΟ ΔΟΥΡΓΟΥΤΙ, 7/12/2024)

Η εποχή της παράνοιας, η εποχή του πολέμου 2009-2025

Ο κόσμος μας είναι παράξενος. Γιατί είναι κόσμος πολέμου. Η αμερικανική πλανητική κυριαρχία που προέκυψε έπειτα από το τέλος του Ψυχρού Πολέμου αμφισβητείται. Οι ΗΠΑ υπερασπίζονται την κυριαρχία τους. Η στρατηγική τους είναι η διάδοση πολεμικών συγκρούσεων σε μια πλανητική ζώνη του πλανήτη που βρίσκεται στο υπογάστριο των αντιπάλων τους, από τα Βαλκάνια στη Μέση Ανατολή και από εκεί στην Κεντρική Ασία. Οι ΗΠΑ υπολογίζουν ότι η εκεί διάδοση «μικρών», «τοπικών» πολέμων, θα οδηγήσει συμμάχους και εχθρούς σε σύγκρουση αναμεταξύ τους. Το βιβλίο αυτών των «τοπικών» πολέμων ξεκίνησε να γράφεται από το 1991 έως το 2003, με τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας και του Ιράκ. Καταλήγει σε δύο μισοπαγκόσμιους πολέμους που εξελίσσονται καθώς μιλάμε – ο ένας στην Ουκρανία και ο άλλος στη Μέση Ανατολή. Τα θεμέλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης τρίζουν. Ο «παγκόσμιος πόλεμος» έχει αντικαταστήσει την «παγκοσμιοποίηση» στην διεθνή καθομιλουμένη των αφεντάδων.

Και κοίτα να δεις που η επικράτεια του ελληνικού κράτους βρίσκεται ακριβώς σε αυτή τη ζώνη: μεταξύ του ουκρανικού και του μεσανατολικού σφαγείου. Θα περίμενε κανείς ότι το ελληνικό κράτος θα ανησυχούσε. Αλλά όχι! το ελληνικό κράτος ανησυχεί πολύ για την «νεανική παραβατικότητα» και την «ψηφιακή μετάβαση» – για τις «γυναικοκτονίες» και τους «παιδεραστές» – για την «κλιματική κρίση» και την «ενεργειακή μετάβαση».

Ο κόσμος των διακρατικών σχέσεων καταρρέει – και τα αφεντικά μας ανησυχούν για... το μπούλινγκ!

Βρε μπας και τρελάθηκαν;

Η ελληνική προετοιμασία για πόλεμο

Όχι, τα αφεντικά μας δεν τρελάθηκαν. Προετοιμάζονται για πόλεμο. Και το κάνουν καλά.

Η προετοιμασία είναι οικονομική. Η εξαθλίωσή μας μέσω πληθωρισμού, λογαριασμών και προστίμων τροφοδοτεί στρατηγικής σημασίας τομείς του εγχώριου κεφαλαίου. Απλά γκουγκλάρετε «τσιμεντοβιομηχανία», «διυλιστήρια», «εφοπλισμός», «τράπεζες» και «κατασκευές». Θα δείτε ότι όσο εμείς εξαθλιωνόμαστε, τόσο αυτοί οι τομείς ανθίζουν. Γιατί το ελληνικό κράτος έχει ήδη στήσει μια πολεμική οικονομία – σωρεία διαδικασιών που αντλούν τον πλούτο από τις τσέπες της εργατικής τάξης και τον διοχετεύουν σε τομείς που θα αποδειχθούν στρατηγικοί σε περίοδο πολέμου.¹

Η προετοιμασία είναι στρατιωτική. Τα έσοδα της πολεμικής οικονομίας χρησιμοποιούνται για την αγορά όπλων. Ενώ εμείς τρώμε το πακέτο του αιώνα, το ελληνικό κράτος βρίσκεται εντός του μεγαλύτερου εξοπλιστικού προγράμματος από τη μεταπολίτευση και μετά.

Η προετοιμασία είναι τεχνοεπιστημονική. Τα περίφημα «υπολογιστικά δίκτυα» λειτουργούν ως μονόδρομοι αγωγοί επιτέλεσης κρατικών εντολών. Ας πούμε: όσα χρήματα σας έχουν απομείνει, αυτή τη στιγμή βρίσκονται αναγκαστικά δανεισμένα σε κάποια τράπεζα και από εκεί σε κάποια «βιομηχανία στρατηγικής σημασίας» – χάρη στο «πλαστικό χρήμα». Ας πούμε: εντολές εκκένωσης και απαγόρευσης κυκλοφορίας πηγαίνουν στο κινητό σας – το «υπουργείο Πολιτικής Προστασίας» χρησιμοποιεί το «δίκτυο» για να σας προπονήσει στην υπακοή.

Η προετοιμασία είναι ιδεολογική. Η παράνοια, ο ατομικός φόβος του αναπάντεχου μέλλοντος, είναι η επιδιωκόμενη κατάσταση των υπηκόων. Γιατί στον κόσμο των παρανοϊκών «εγώ», το κράτος είναι η μοναδική αξία λόγου συλλογικότητας, το μοναδικό καταφύγιο, η μοναδική πηγή έγκυρης γνώσης.

Τέλος, η προετοιμασία είναι ταξική. Οι συμπεριφορές που μπορεί να χαρακτηριστούν «παράνομες» διευρύνονται καθημερινά. Σήμερα περιλαμβάνουν τους σχολικούς τσακωμούς, τις τροχαίες παραβάσεις, τον ανεπαρκή εμβολιασμό και τη γονεϊκή τεμπελιά. Ο νόμος, δηλαδή οι μπάτσοι και οι δικαστές, αναμειγνύονται σε κάθε πτυχή της κοινωνικής ζωής. Το κοινωνικό σώμα χωρίζεται σιωπηρά στους φίλους του κράτους και στους εχθρούς του. Η «μάχη με το έγκλημα» είναι η βασική κρατική ενασχόληση – γιατί είναι το άλλο όνομα του ταξικού πολέμου.

Λέγεται πως, στους προηγούμενους πολέμους, η μεταμόρφωση των δυτικών κοινωνιών σε πολεμικές κοινωνίες ήταν «τόσο θεαματική (και ίσως τόσο φυσική) όσο η μεταμόρφωση των εντόμων».² Η δική μας πολεμική μεταμόρφωση είναι εξίσου θεαματική. Είναι ο πολεμικός προσανατολισμός της «οικονομίας», δηλαδή της εργασίας και της ζωής μας – οι διαρκείς στρατιωτικοί εξοπλισμοί – η τεχνολογική ενίσχυση των κρατικών εντολών – η εσκεμμένη διάδοση παρανοϊκών νοοτροπιών – ο ταξικός εμφύλιος πόλεμος ως «μάχη με το έγκλημα». Είναι, τέλος, η οργανωμένη αποσυσχέτιση αυτών των διαδικασιών από τον παγκόσμιο πόλεμο που ήδη διεξάγεται, η μετατροπή τους σε «λογική», «αλήθεια» και «πρόοδο».

Η εποχή μας είναι εποχή παράνοιας, σύγχυσης, βλακώδους ατομικισμού και κρατικής βίας. Είναι φασισμός χωρίς σβάστικα. Γιατί είναι εποχή πολεμικής προετοιμασίας.

Πατριωτισμός – το καταφύγιο των αδιάτακτων

Καθώς η πολεμική προετοιμασία εξελίσσεται με μαστοριά, η μοναδική εγκεκριμένη συμπεριφορά είναι ο πατριωτισμός. Η τυφλή σύνταξη με τα κρατικά σχέδια στην ολότητά τους. Από τη σκοπιά των ανώτερων στρωμάτων, πρόκειται για... ρεαλιστική εκδοχή. Η σκατόψυχη παράδοση στα κρατικά σχέδια κι όποιος ζήσει έζησε, είναι ούτως ή άλλως ο τρόπος ζωής τους.

Από τη σκοπιά της εργατικής τάξης όμως, ο πατριωτισμός είναι ο δρόμος για την κόλαση. Η κόλαση ήδη ξεδιπλώνεται στις εμπόλεμες ζώνες του πλανήτη: στην Ουκρανία, στη Ρωσία, στο Ισραήλ, στην Παλαιστίνη. Εκεί, στις επικράτειες που έχουν ήδη εμπλακεί στον παγκόσμιο πόλεμο, βρίσκουμε την βαθύτερη λειτουργία του πατριωτισμού: την επιβίωση των ανώτερων τάξεων εις βάρος μας.

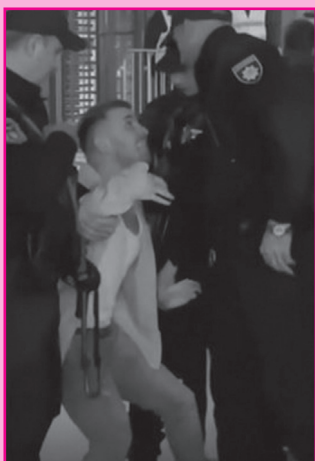
Θα δώσουμε κάποια από τα πολλά παραδείγματα:

Αυτοθυσίες

Τον Απρίλιο του 2022, το Ουκρανικό κράτος πλημμύρισε εσκεμμένα το χωριό Ντεμντίβ, περίπου 25 χιλιόμετρα βόρεια του Κιέβου. Η πλημμύρα καιρετίστηκε ως «θρίαμβος στρατηγικής». Γιατί η «μετατροπή ολόκληρης της περιοχής σε αδιάβατο βάλτο» ανέκοψε «την προέλαση των ρωσικών στρατευμάτων». Όσο για τους κατοίκους, «ακόμη και σήμερα, δύο μήνες μετά την πλημμύρα, αναγκάζονται να μετακινούνται με φουσκαλωτές βάρκες».³ Η «αυτοθυσία» αυτών των πατριωτών χωρικών δεν συνέχισε να απασχολεί

τα ουκρανικά ή τα διεθνή ΜΜΕ. Δεν μάθαμε τι απέγιναν τα ζώα τους, πώς πέρασαν τον επόμενο χειμώνα ή πού άραγες να βρίσκονται τώρα. Μαθαίνουμε όμως για άλλες «αυτοθυσίες», όπως οι νεκροί που προκύπτουν κατά τη λειτουργία της ουκρανικής, ρωσικής και ισραηλινής «αντιπυραυλικής άμυνας». Αυτοί αυτοθυσιάζονται με εξίσου στρατηγικά οφέλη: απ' το να πέσει ο πύραυλος στο αεροδρόμιό μας, καλύτερα να πέσει πάνω στους φορολογούμενούς μας! Μάλιστα, ο κύριος Δένδιας έχει τόσο εντυπωσιαστεί, που θέλει κι αυτός να αγοράσει ελληνικό «αντιπυραυλικό θόλο». Άρα μπορείτε να ετοιμαστείτε κι εσείς για ανθρωπο... σόρυ, αυτοθυσίες!

Η υποχρεωτική στράτευση ως ταξικό ζήτημα (Ρωσία, Ισραήλ, Ουκρανία)

Νεαρός Ουκρανός αντιμετωπίζει απόσπασμα επιστράτευσης έξω από συναυλία. Το θέμα βέβαια είναι αν είχε κάποιον για να πάρει τηλέφωνο μετά...

Η ιστορία του πολέμου είναι η ιστορία της υποχρεωτικής επιστράτευσης της εργατικής τάξης – και της αποφυγής της στράτευσης από όλους τους υπόλοιπους. Οι Έλληνες φαντάροι που είχαν τη χαρά να υπηρετούν το 1996 κατά την ελληνοτουρκική αντιπαράθεση στα Ίμια, ακόμη θυμούνται τα C-130 να καθυστερούν την απογείωσή τους – και όσο καθυστερούσε η απογείωση, τόσο αραιώναν οι φαντάροι-βύσματα.

Το ίδιο ζήτημα βράζει υπόκοψα πίσω από τα σημερινά πεδία της μάχης. Η Ρωσία, η Ουκρανία και το Ισραήλ επιστρατεύουν δεκάδες και εκατοντάδες χιλιάδες. Και φυσικά χρησιμοποιούν τις «ηλεκτρονικές πλατφόρμες» που τόσο καλά στήθηκαν κατά τη διάρκεια της πολεμικής προετοιμασίας, ώστε «κάθε άνδρας μεταξύ 25 και 60 ετών να καταγράφει τα στοιχεία του για να μπορεί να κληθεί».⁴ Οι μη εγγεγραμμένοι αναζητούνται από τα σχετικά περίπολα επιστράτευσης, ακριβώς όπως οι ανεμβολίαστοι επί κόβιντ.⁵ Η ταξική όψη του πράγματος συγκαλύπτεται επιμελώς – ας πούμε, το ισραηλινό κράτος εστιάζει στην άρνηση στράτευσης των «Ορθόδοξων Εβραίων» για να συγκαλύψει την επιτυχή αποφυγή στράτευσης από τα μεσαία στρώματα. Το ρωσικό κράτος δεν ενδιαφέρεται για τέτοια προσχήματα. Εκεί, ένας στρατός με πάνω από ένα εκατομμύριο μέλη τροφοδοτείται από μια πολεμική οικονομία με μεγέθη παρόμοια των ελληνικών: πληθωρισμός 8% και στρατιωτικές δαπάνες 6% του ΑΕΠ.⁶ Το ρωσικό κράτος χρησιμοποιεί την προκύπτουσα εξαθλίωση ως κίνητρο. Η επιστράτευση πάει παρέα με διαγραφή χρεών προς το δημόσιο, με αποφυλάκιση, και με «επιδόματα στρατεύσιμων» που για πολλούς ρώσους προλετάρους είναι η μοναδική διέξοδος επιβίωσης.⁷

Έχει κράτος στην Παλαιστίνη;

Αν υπήρχε μια κρατική αρχή που να αξίζει την πατριωτική μας εμπιστοσύνη, αυτή θα ήταν η κρατική αρχή της πολύπαθης Παλαιστίνης. Εδώ βέβαια υπεισέρχεται η ισραηλινή προπαγάνδα: σύμφωνα με την ισραηλινή *Jerusalem Post*, οι πολιτικές υπηρεσίες της Χαμάς συνεχίζουν να λειτουργούν εν τω μέσω του πολέμου. Οι αρμοδιότητές τους περιλαμβάνουν την αποκομιδή πτωμάτων και τις υγειονομικές υπηρεσίες, αλλά πρωτεύοντα ρόλο παίζει «η αστυνομία, με βασική εστίαση τη διατήρηση της τάξης και τη διανομή τροφίμων», καθώς και την «αντιμετώπιση των λεηλασιών και των κλοπών». Αυτά βέβαια σημαίνουν ότι οι λοιποί Παλαιστίνιοι λιμοκτονούν πούχως, ενόσω οι δημόσιοι υπάλληλοι του μισοκρατικού σχηματι-

σμού που λέγεται Χαμάς συνεχίζουν να λαμβάνουν μισθούς και να ρίχνουν ξύλο.⁸ Και θα λέγαμε ότι δεν τα πιστεύουμε, αφού τα λένε οι ισραηλινοί – αλλά δεν ξέρουμε τι άλλο είναι λογικό να συμβαίνει σε περίοδο διακρατικής σύγκρουσης. Άσε που η καλή ισραηλινή αρθρογράφος καταλήγει ότι αυτή η «πολιτική πτέρυγα της Χαμάς» είναι και ο πλέον αξιόπιστος εταίρος για μεταπολεμική συνεννόηση με το ισραηλινό κράτος...

Γιατί δεν είμαστε πατριώτες

Μήνυμα από τον στρατό στο κινητό σας

Όλα τα έγγραφα σε μία εφαρμογή – Διαθέσιμη εντός του 2025

Τα στοιχεία που αφορούν τις στρατιωτικές τους υποχρεώσεις θα έχουν στη διάθεσή τους στο κινητό τους τηλέφωνο οι στρατεύσιμοι και οι έφεδροι. Το υπουργείο Άμυνας προωθεί τη δημιουργία μιας ηλεκτρονικής εφαρμογής (application) για σύγχρονα κινητά τηλέφωνα και τάμπλετ, που θα περιλαμβάνει όλα τα στρατιωτικά έγγραφα των ενδιαφερομένων με στόχο να υπάρξει απευθείας επικοινωνία και να μην απαιτείται η μεσολάβηση άλλων υπηρεσιών. Στην εφαρμογή, που αναμένεται να είναι διαθέσιμη εντός του 2025, θα έχουν πρόσβαση όλοι όσοι έχουν υπηρετήσει ή πρόκειται να υπηρετήσουν στις ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις. Η ψηφιοποίηση που προωθεί το υπουργείο θα εκσυγχρονίσει επιπλέον το ελληνικό σύστημα εφεδρείας, το οποίο βρίσκεται ακόμη στην αναλογική εποχή. [Σελ. 7](#)

Καθημερινή, 26/11/2024. Πλατφορμούλες συσσωρεύονται εν τω μέσω γενικού τεχνονοουσιασμού. Οι ακριβείς τους χρήσεις γίνονται σαφέστερες αν κοιτάξει κανείς τα ήδη εμπόλεμα κράτη.

Η ελληνική πολεμική προετοιμασία εξελίσσεται επί δεκαπέντε τουλάχιστον χρόνια. Στα μυαλά και στα τομάρια μας, στις κρατικές υποδομές και τις κοινωνικές ιδεολογίες. Βρισκόμαστε στα τελευταία στάδια. Ο πατριωτισμός εμφανίζεται ως η μοναδική ρεαλιστική προοπτική.

Αλλά για την εργατική τάξη, ο πατριωτισμός είναι δρόμος για την κόλαση. Αυτό αποδεικνύουν τα σημερινά πεδία των μαχών. Αυτό λέει και η λογική.

Πατριωτισμός: Η παράλογη προσδοκία ότι οι ίδιοι που, δεκαπέντε χρόνια τώρα, οργανώνουν την υλική και διανοητική μας αθλιότητα, σε περίπτωση πολέμου... θα μας πάρουν αγκαλίτσα.

Πατριωτισμός: Η τελική έκφραση της αίσθησης του ανίσχυρου, της κατάπτωσης κάθε έννοιας συλλογικότητας πέρα από το κράτος.

Πατριωτισμός: Δηλαδή τα αφεντικά μας ψάχνουν για μαλάκες.

Ε, εμείς δεν είμαστε τέτοια περίπτωση! Είμαστε οι αντιφασιστικές συνελύσεις και ομάδες της πόλης. Οι ίδιοι που τα έβαλαν με τη Χρυσή Αυγή, οι ίδιες που δεν έφαγαν τα παραμύθια του Σύριζα, οι ίδιες που κράτησαν καβάτζες και πλατείες στην καραντίνα.

Ξέρουμε ότι η εργατική τάξη μπορεί να έχει συλλογική δύναμη πέρα από το κράτος και τους ρουφιάνους του. Γιατί το έχουμε αποδείξει εμπράκτως σε όλα τα προηγούμενα στάδια της πολεμικής προετοιμασίας.

Γι' αυτό δεν είμαστε πατριώτες.

1. Σχετικά μπορείτε να δείτε το «Πληθωρισμός: η βασική αντίληψη της πολεμικής οικονομίας», *Antifa* # 89, 3/2024. Στο autonomeantifa.gr.

2. W. H. McNeil, *The Pursuit of Power*, 317.

3. «Πόλεμος στην Ουκρανία: Καλύτερα κάτω από το νερό, παρά στα χέρια των Ρώσων», *Καθημερινή/ New York Times*, 30/4/2022.

4. «Η Ουκρανία σχεδιάζει νέα επιστράτευση 160.000 στρατιωτών», *Lifo*, 30/10/2024.

5. «Ουκρανία: Στρατονόμοι έκαναν έφοδο και συνέλαβαν νέους σε συναυλία στο Κίεβο», *Πρώτο Θέμα*, 14/10/2024.

6. «Ανεβαίνει ο εξοπλιστικός πυρετός στη Ρωσία», *Καθημερινή*, 28/11/2024.

7. «Ρωσία: Διαγράφονται με νόμο τα χρέη των νεοσύλλεκτων που θα πολεμήσουν στην Ουκρανία», *insider.gr*, 23/11/2024.

8. «Despite IDF's year-long operation, Hamas' civil administration continues operations», *Jerusalem Post*, 18/10/2024.